

Eastern Front 1942-1943

Så er årets Øst nyhed kommet. I Battlefronts gennemgang af deres gamle bøger, er turen nu kommet til Ostfront, der skal have en tur med den nye organisations- og points struktur. Dette er der nu kommet Eastern Front ud af.

Battlefront er selvfølgelig helt oppe i topgear og der spares ikke på de gyldne lovord; bl.a. lover de at vi nu kan spille historisk, for det har vel altid været et problem med Mid War, at det er i den periode hvor der virkelige var gang i udviklingen af nye kampvognsdesign og opgradering af kanonløb, pansring ol.

“Instead of two armoured briefings, we now have six: 1942 Schwere Panzerkompanie, 1943 Schwere Panzerkompanie, Czech Panzerkompanie, Mittlere Panzerkompanie, a 1943-style Panzerkompanie, and the Kursk Pantherkompanie. This will get rid of a lot of the perennial questions on how they go together and will help those interested in historical forces get the right combinations of equipment.”

www.flamesofwar.com

Det er da for cool at vi nu endelig kan det, så vi ikke skal lide under army selections. Godt så!

Lad os se om det holder, eller vi ender som med North Africa (NA).

Eastern Front (EF) dækker, som forventet, perioden 1942-43 og det var vel her at kimen blev lagt til Nazi-tysklands nederlag. Hitler startede med at blandede sig i alt, mens hans ærkemodstander Stalin havde fattet, at han skulle holde nallerne fra planlægning og bare nøjes med at høste æren.

Stalin fattede egentlig budskabet tidligt i krigen, efter at han personligt fik ødelagt russernes vinteroffensiv i 1941, der startede foran Moskva og måske kunne havde drevet tyskerne helt tilbage. Godt beruset efter den fantastiske sejr ved Stalingrad, lyttede han pludselig ikke til sine generaler og fik afskåret og ødelagt hans hær ved ‘det tredje slag om Kharkov’ pga. dumme ordre og utidig indblanding i operationelle spørgsmål, han skulle have holdt næsen fra.

Hitler derimod havde stort set ladet hans generaler udformede de fleste planer selv (Fall Blau var sidste gang den topprofessionelle Heer stab lavede en plan selv, derefter var Hitler ind over alt Hitler), og Hitler så derfor manglen på succes og nederlaget ved Stalingrad, som et udtryk for at hans generaler ikke fattede hvad det ville sige at være soldat og hvordan man (ham selv) ledte en hær; dette på trods af at det var Hitler selv, der totalt havde ændret de strategiske mål for Fall Blau. Erobringen af Stalingrad var aldrig et mål for tyskernes 1942 offensiv ind i Kaukasus. Hitler begyndte at blande sig i stort set alt hvad han kunne komme af sted med, og den uventede succes ved Kharkov i marts 1943, skyldes at Manstein valgte at ignorere Hitlers ordre om at forsvare selve byen. Manstein

valgte klogelig at trække hans tropper ud af storbyen, ud på de åben stepper, hvor tyskerne kunne udnytte deres overlegenhed i mobilitet. Fra Kharkov i 1943 og frem spillede Hitler en afgørende rolle i alle niveauer i den tyske hærs planlægning, og Hitler var dermed med til at spille bolden direkte over til russeren (tak for det). Kursk, som på mange måder havde kimen til at ende som en stor tysk sejer, fik Hitler også forpurret ved stædigt at forlange at offensiven blev udskudt til tilstrækkeligt mange af hans nye wunderwaffen var klar til indsats. Da Hitler endelig var tilfreds, havde Stalings topper fået gravet forsvarsring på forsvarsring og lagt så mange miner at man kunne hoppe fra mine til mine i flere kilometer. Alt i alt endte mange af de nye wunderwaffen som en slem skuffelse; de nye Panther D skuffede fælt, men efter nogle kedelige børnesygdomme endte Pantheren med at være frygtet på alle fronter.

Tyskland

Det første der springer i øjnene, er de nye kompagnivisningsoversigter, med supportoptions; dem så vi også i North Africa, men det er alligevel godt at se. Det næste man ser, er at SS muligheder nu står direkte med angivelse af point pris. Det er en klar forbedring. Det andet med 20% reduktion i forhold til 'hold nu op' – var da noget gedigent ævl. Der er flere steder, hvor SS ikke kan tage det samme som Heer; bl.a. kan SS ikke tage Armored 150 mm rocket launcher, men må nøjes med R-Vielfachwerfer launchers (fantastisk). SS er forsøgt ret historisk opbygget, hvilket er helt

fint. SS var stadig ikke helt frigjort fra at skulle konkurrere med Heer om de magre ressourcer i form af kampvogne ol. i 1942-43, det var først senere hvor de fik førsteprioritet over Heer. Det virker også som om, der er en ok besparelse på Fearless Panzer og kanoner, det var så også på tide. Specielt mht. Panzer og artilleri har det altid virker underligt at det skal være væsentligt dyrere bare fordi det er Fearless.

Vi starter, som sædvanen, med tyskeren og med Panzer kompagnierne. Det hele starter lidt underligt med to kompagnityper for Schwere Panzerkompanie; en 1942 organisering og en 1943 – tja hvad skal jeg sige, det meste er vel sagt. Umiddelbart virker det overkill på mig, at lave en 1942 organisering; men ok, de var med ved Leningrad. Hvor Battlefront har deres fakta fra vedr. deployering ved Stalingrad i 1942 ved jeg ikke. Det er godt at de har et Schwere Panzerkompanie med, men det var vel ventet. Det rigtig sjove er det nye Czech Panzerkompanie; sådan et kompagni kun med 38(t) ret sjovt, men nok også ret meget op ad bakke. Mittlere Panzerkompanie, 1943 Panzerkompanie og Kursk Pantherkompanie, bringer ikke rigtig noget nyt for mig; det er som det skal være og er set før. Det skal dog lige nævnes, at man til 1943 kompagniet kan tage en deling på kun 2 Panther D, 'Oh Yeah Baby', jeg tror det er en sikker vinder. Panzerspähkompagniet, som er en af mine personlige ynglinge, er med i fuld visning; det er rigtigt godt. Desværre er det gamle Aufklarüingkompagni helt væk, men man kan vel lave et Panzerspähkompagniet i stedet for, det giver sådanne cirka det samme resultat.

Vi fortsætter over i Gepanzerte og alm. Panzergrenadier kompagnier. Igen ikke det helt nye. Det skulle da lige være, at reduktionen for MG teams fra North Africa taget med over; det er super godt, så kan man endelig stille et Gepanzerte Panzergrenadier kompagni i MW, uden at pantsætte skjorten samtidig. Grenadiers er næsten som vi har set det før, dog kan de nu opgrade til 3-ton lastbil (- wow, hvor det er godt – NOT). Ellers er der ikke meget nyt her. Det skulle da lige være muligheden for Panzer support, men heldigvis kan de ikke tage Panthers (puha). 88 mm FlaK18 fra Montys Meatgrinder er med, som en Armour Support option i form af en Bunker Flak deling, til de fleste ikke Panzer kompagnier. Det er en ret sjov lille detalje. Luftwaffe Feldkompanie er med, med fulde oversigt; det er godt, så slipper man for at regne frem og tilbage med points. Fallschirmjaeger er selvfølgelig også med, både som alm. og pioneer. De virker meget historiske og lidt dårligere supportet end i den gamle bog, men det virker som sagt meget historisk. Fra tyskerne går vi til deres allierede.

Finnish

Berømte Finske slag i 1942 og 43 - nej vel? Det er der vist ingen der har hørt om. Inden jeg begynder at få mange hademails, så jo, Finnerne skal selvfølgelig være med i en opgradering af Ostfront. Så de får også hele turen, selv om de ikke lavede meget i perioden. Finnerne får glæde af den generelle reduktion i Fearless (som SS også fik det), så godt for dem. Om det så er tiltrængt er noget helt andet; jeg syntes godt nok at Finnerne var hårde nok inden. På supportfronten er der også åbnet en lille gavebutik; det var så også mere på sin plads. Det har altid været svært at lave et anderledes Finsk kompagni i den gamle bog, specielt indenfor artilleriet er der da godt nok kommet mange muligheder.

I forhold til finnerne, var der mere gang i de tre følgende lande; ok, måske mere i mængden af tropper de havde med, end egentlige store glørværdige selvstændige sejre. Ofte blev de (mis)brugt, som regulere kanonføde af tyskerne, eller for at afstive tyskernes flanker (som ved Stalingrad). Tyskernes allierede var mest aktive

i 1942; under tilbagetoget i vinteren 1942/43 blev mange af de effektive divisioner stort set udraderet. Slaget ved Kursk var en ren tysk affære; netop i et forsøg på at undgå katastrofen ved Stalingrad, som mange tyske officerer mente skyldes at deres allierede havde forladt deres stillinger på den 6. armés flanker, for at efterlade tyskerne omringet ved Stalingrad.

Ungarn

De virker på mange måder, som lidt under supporteret tysker. De kan få den gode T-38G (som er en 38(t) men med 1 bedre i front armour), derudover kan de også få PZ III N og PZIV F - men det stopper så her. Ingen sene PZIV, Marder eller StuG. Disse kan så tages alligevel, som allieret tysk support. Deres infanteri kan sjovt nok fås som både CV og CT kompagnier. CT er hvad man skulle forvente, men der er altså også mulighed for nogle elite tropper. Alt i alt virker de også godt supporteret af PAK38, og med allierede tyske Panzer og assault gun delinger ol.

Italian

Italienerne er, som i NA, at finde som bataljoner. Det starter med Fucilieri med en flod af infanteri; kom ikke her russere. De virker ikke så godt supportet. De kan sjovt nok få en 38(t) som allieret tysk support, men de har så også Immobile Division reglen, så de skal jo nok ikke bruges for aggressivt. Alpini har fået deres egen oversigt og det vil nok glæde mange. Desværre synes jeg ikke den er så interessant igen, for det virker nærmest som en uoverkommelig opgave at skulle rykke alle de enheder frem i et angreb. Alpini er væsentligt bedre supportere end Fucilieri, men de skal jo også angribe, da de ikke har Immobile Division reglen stemplet på sig.

Rumænien

De minder egentlig meget om den måde Ungarn er bygget op; dog skal man, som med Italienerne, slå for deres trænings- og motivationsgrad. Kampvognskompagniet virker ganske interessant; det er så hele fem delinger med R-2 kampvogne, man kan lave. Det virker ret sjovt. R-2 er egentlig bare en 35(t); forgængeren til 38(t). Deres kampvognskompagni kan tage

PZIV G (tidlig), så det virker egentlig ret godt. Ungarerne kan sjovt nok også få en 38(t) som allieret tysk support deling (de bliver da også smidt rundt til gud og hvermand de 38(t)). Endnu mere interessant er deres Vanatori kompagni (motoriseret Inf.) med elite status; de har en god chance for at få en god trænings- og motivationsgrad (1/3 chance for CV og 1/3 chance for RV). Det virker da meget spændende nok. Vanatori kan også få en Blindata deling, som egentlig bare er en GepanzertePanzergrenadier (fuldt med MG teams og SdKfz 251) til kun 185 pt., stadig som Elite; jeg tror sku at Vanatori skal være mit nye MW kompagni. Listerne slutes af med en Puscasi bataljon; igen bliver jeg helt svimmel ved tankes om hvordan man skal flytte alle de teams rundt. Hvordan gør de russiske spillere det? Eller det vil sige, det gør de jo så heller ikke. Det er sjældent at man ser en russisk infanteri liste max'et ud.

Soviet Unionen

Ganske som forventet har russerne gennemgået en større forårsrengøring. Mange af de cool nye ting introduceret i Bagration kampagne bøgerne, er kommet med over her til MW. Jeg skal være den første til at indrømme, at jeg ikke helt kan overskue russerne her i EF; der er sket meget og der er så mange sider, så jeg har til russerne fået input fra Nightbringer.

Det er dejligt at der nu er kommet diagrammer til alle bataljonerne, også Guards og Milisa; det gamle system med at trække fra og lægge til ud fra en standard, var som nævnt noget gejl. Generelt er der et godt fald prisen på T34 og andre russiske kampvogne. Det var på tide. Desværre kan det stadig bedst betale sig at tage

M4 og ikke rigtige russiske T34; det er sku for dumt. Ellers er der ikke det nye til Kampvogns bataljonerne. Det samme kan man sige om resten af bataljonerne; der er ikke meget nyt fra Østfronten. 85 mm kanon som AA, kan nu tages til flere bataljonstyper; det var da også for underligt at den var så restriktivt uddelt i den gamle bog. Interessant nok, er paradigmet med Hen & Chicken ved at krakelere. H&C er nu væk fra enheder, som det i den gamle bog bare ikke gav mening at de havde; her kan nævnes M3a1 og Ba-64. M3a1 har nu som standard .50 Cal AAMG og ikke som i LW, hvor det skal tilkøbes (underligt). Kosakkerne er blevet lavet meget om, så de passer med LW organiseringen; hvilket er fint, for de var svære at spille med de relativt små kompagnier i MW. Desværre skal mange nok nu sidde og male en del nye kosakkerne figurer, for at passe ind i den nye organisering. Hvad med en pioneer eller SMG kosak til hest? Sådan skal det sku gøres. Ellers er der ikke meget nyt til russerne. Dog har de fået en pæn rabat hele veje rundt; de får som SS god gavn i faldet i pris til Fearless. Russerne har også fået reglerne Volley Fire og Heavy Breakthrough Gun med fra LW; så nævner vi ikke noget om russernes notoriske problem med at have nok ammunition i MW og et godt stykke ind i LW. Nok om det; det er der skrevet og sagt en del om.

Konklusion

Det er klart du skal eje Eastern Front 1942-1943; den kan man som FOW spiller ikke komme uden om. Om ikke andet, så fordi at russerne endelig er kommet til ære og værdighed. Selve bogen er rigtigt lækker; flotte billeder og gode diagrammer, som vi forventer det. Der er

desværre mange trykfejl; hvoraf nogle er grotesk sjove. Bl.a. er der en henvisning til ”???”; ja det er tre spørgsmålstejn, så Battlefront ved det ikke engang selv – fantastiske – men den slags fejl forstyrrer ikke rigtig mere; nu har jeg set dem så mange gange, at de glider af. Problemet er, at nye læsere nok finder dem særdeles irriterende og det forstår jeg godt; der er nok lidt for mange i denne bog.

Jeg må indrømme, at jeg er skuffet over tysker delen. Jeg syntes ikke rigtig, at der er kommet nok nyt til tyskerne med den nye bog. Meget af det er lidt noget vi har set før; selvfølgelig er det også svært at komme her et stykke tid efter NA, som nok tog de fleste med storm. Det er godt at se at SS præsenteres så nemt og overskueligt, og samtidig er blevet væsentlig billigere. Jeg har altid syntes at Fearless panzer og kanoner var ret dyrt; specielt Panzer som med Protective Armour ikke rigtig har brug for det. Det er også godt at nogle af de mere syge muligheder for at max’se enheder er væk med EF; nu kan man ikke mere taget et 38(t) kompagni og supportere det med Tiger kampvogne. Jeg synes bestemt at der mangler nogle nye organiseringer; Battlefront misser muligheden for at lave nogle spændende nye kompagni typer her i MW. Hvad med et SMG Stormpionerer kompagni eller lignende? De blev brugt i Stalingrad og andre steder til at storme stærke russiske støttepunkter. Måske de kommer som PDF, man kan da håbe.

Finnerne er heller ikke så spændende igen. Hvorfor ikke komme med en ‘Laplandspatrolje’ organisering; nogle af dem som var med til at rekognoscere helt frem til Murmansk og videre. Det ville da give lidt mere krydderi. Ungarn og Italien virker lidt kedelige; specielt Italien som nok lider af, at de bare var rigtigt lækre i NA. Så ser Rumænien meget mere spændende ud; det er også nogle ok specielregler de har og rabatten for at skulle slå for motivation og træningsgrad virker gavmild, for at sige det mildt.

Russerne er nok dem, som de også var det i LW, der får mest ud af denne nye MW bog. Der er en god rabat hele vejen rundt; det var på tide, for det var rigtig svært i den gamle bog at lave en funktionel russer liste. Der var nogle få kombinationer der kunne klare skærene. Måske får vi nogle flere forskellige lister at se i fremtiden. Desværre er der, som det var tilfældet med tyskerne, ikke meget nyt på menuen; ingen nye organiseringer eller andet sjovt. Det er altså for dårligt. Desværre er russeren nu ret hårde og jeg tror at andre lande til en turnering vil havde store problemer med dem. Jeg har svært ved at se at en US eller UK liste, der kan tage kampen op med dem. Det virker også lidt underligt, at russerne falder ret meget i pris, når de andre allierede fra North Africa stort set ikke falder; nogle enheder stiger faktisk underligt meget. Et andet kæmpe problem med russerne er, at Battlefront ikke får opdelt dem i perioder, som de forsøger at gøre det med tyskeren. Fair nok, det er vel ikke et problem med russer delen; bare en gigantisk smutter fra Battlefronts side, som de efterlader til os spillere.

Lad os lige tage denne igen:

“Instead of two armoured briefings, we now have six: 1942 Schwere Panzerkompanie, 1943 Schwere Panzerkompanie, Czech Panzerkompanie, Mittlere Panzerkompanie, a 1943-style Panzerkompanie, and the Kursk Pantherkompanie. This will get rid of a lot of the perennial questions on how they go together and will help those interested in historical forces get the right combinations of equipment.”

Ja. det er jo alt sammen meget godt. Men da russerne (og de andre lande) ikke er opdelt i perioder, så er dette jo intet værd. ”Nice try but no cigar”. Eller Battlefront mener måske, at et Czech Panzerkompanie skal kæmpe mod SU85/152 og KV-85?